

Sygn. akt II K 774/22

(...) Ds. (...)2022

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2023 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący **SSR Roman Chorab**

Protokolant Marek Kisilewicz

po rozpoznaniu w dniach 13.02.2023 r., 06.04.2023 r., 29.05.2023 r., 24.07.2023 r., 24.08.2023 r., 07.09.2023 r.

sprawy **J. B. (1)**

ur. (...) w B.

syna J. i A.

oskarżonego o to, że:

w bliżej niestalonym okresie od października 2022 r., w R., w (...) znęcał się fizycznie i psychicznie nad nieporadnym ze względu na wiek i upośledzenie umysłowe współwychowankiem P. K. (1), w ten sposób, że naruszał jego nietykalność cielesną, dusił, wyzywał, groził pobiciem,

tj. o czyn z art. 207 § 1 a kk

w okresie od września do października 2022 r. w R., w (...), wykorzystując obawę wywołaną stosowaniem przemocy, a dodatkowo grożąc pobiciem oraz używając przemocy chwytanie i przytrzymywanie doprowadził 16-letniego współwychowanka P. K. (2) do poddania się innym czynnościom seksualnym, polegającym na dotykaniu części intymnych,

tj. o czyn z art. 197 § 2 kk

oskarżonego J. B. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt. I części wstępnej wyroku z tym, iż przyjmuje, że popełnił go w okresie nie wcześniej niż od 22.02.2022 r. i za to podstawie art. 207 § 1a kk. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

oskarżonego J. B. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu w pkt. II części wstępnej wyroku i za to podstawie art. 197 § 2 kk. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk. i art. 86 § 1 kk. orzeczone wobec oskarżonego J. B. (1) w pkt. I i II kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu łączną karę pozbawienia wolności w wymiarze 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy;

na podstawie art. 41 § 1a kk. orzeka wobec oskarżonego J. B. (1) zakaz zajmowania wszelkich stanowisk, wykonywania wszelkich zawodów związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich, opieką nad nimi dożywotnio;

na podstawie art. 41a § 2 i 4 kk. i art. 43 § 1 kk. orzeka wobec oskarżonego J. B. (1) zakaz kontaktowania się i zbliżania na odległość nie mniejszą niż 100 metrów do pokrzywdzonego P. Kluby na okres 5 (pięciu) lat;

na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego J. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1034,06 złotych i na podstawie art. 2 ust 1 pkt 4 Ustawy z dnia 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 300 złotych.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 774/22			
<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem.</p> <p>Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych</p>					

<p>konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3-8 formularza.</p>					
<p>1. USTALENIE FAKTÓW</p>					
<p>1.1. Fakty uznane za udowodnione</p>					
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nieprzypisano)</p>			
	<p>J. B. (1)</p>	<p>w bliżej nieustalonym okresie nie wcześniej niż od 22.02.2022 r. do października 2022 r., w R., w (...) znął się fizycznie i psychicznie nad</p>			

		nieporadnym ze względu na wiek i upośledzenie umysłowe współwychowankiem P. K. (2), w ten sposób, że naruszał nietykalność cielesną, „dusił”, „wyzywał”, groził pobicciem;		
	J. B. (1)	w okresie od września do października 2022 r. w R., w (...), wykorzystując obawę wywołaną stosowaniem przemocy, a dodatkowo grożąc pobicciem oraz używając przemocy, chwytanie i przytrzymywanie doprowadził 16-letniego współwychowanka P. K. (2) do poddania się innym czynnościom		

		seksualnym, polegającym na dotykaniu części intymnych			
Przy każdym czynnie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty			
Znęcanie się fizyczne i psychiczne nad nieporadnym ze względu na wiek i upośledzenie umysłowe P. K. (2) poprzez naruszenie jego nietykalności cielesnej, duszenie, wyzywanie, groźenie pobicie	Zeznania świadka małoletniego M. M.	15-16			
Zeznania świadka małoletniej A. K. (1)	17-18				
Zeznania pokrzywdzonego małoletniego P. Kluby	19				

Zeznania świadka małoletniego K. W.	20			
Zeznania świadka małoletniego A. Ż.	21			
Wyjaśnienia podejrzanego J. B. (1)	31, 101v-102			
Zeznania świadka D. C.	38, 102v-103			
Opinia sądowo – psychologiczna dot. małoletniego K. Kluby	50			
Opinia sądowo – psychologiczna dot. małoletniego M. M.	51			
Opinia sądowo – psychologiczna dot. małoletniego A. K. (1)	52			
Opinia sądowo – psychologiczna dot. małoletniego A. Ż.	53			

Opinia sądowo – psychologiczna dot. małoletniego P. Kluby	54			
Zeznania świadka M. K.	103v-104			
Zeznania świadka Z. P.	7,102			
doprowadzenia P. Kluby do poddania się innym czynnościom seksualnym, polegającym na dotykaniu części intymnych, wykorzystując obawę wywołaną stosowaniem przemocy a dodatkowo grożąc pobiciem oraz używaniem przemocy chwywania i przytrzymywania	Zawiadomienie, 11 i materiały z (...) w L.			

Zeznania świadka Z. P.	7,102			
Zeznania świadka małoletniego M. M.	15			
Zeznania świadka małoletniej A. K. (1)	17v			
Zeznania pokrzywdzonego małoletniego P. Kluby	19			
Zeznania świadka małoletniego K. W.	20v			
Zeznania świadka małoletniego A. Ż.	21			
Zeznania świadka D. C.	38,102v			
Opinia sądowo - psychologiczna dot. K. W.	50			
Opinia sądowo - psychologiczna dot. M. M.	51			

Opinia sądowo – psychologiczna dot. A. K. (1)	52			
Opinia sądowo – psychologiczna dot. A. Ż.	53			
Opinia sądowo – psychologiczna dot. P. Kluby	54			
Zeznania świadka S. P.	124-125			
Niekaralność oskarżonego J. B. (1)	Karta karna oskarżonego J. B. (1)	123b		
Stan zdrowia psychicznego preferencje seksualne oskarżonego J. B. (1)	1. Opinia sądowo – lekarska z zakresu seksuologii dot. oskarżonego J. B. (1)	k. 112-120		
Opinia sądowo psychiatryczna - dot. oskarżonego J. B. (1)	k. 43-44			
1.2. Fakty uznane				

za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty			
2. OCENA DOWODÓW					
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
I, II	Wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1)	Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego J. B. (2) w kwestii czynu I jako polegające			

na
prawdzie
co do
faktu, iż
przyznał
się on do
popelnienia
tego
czynu.
Oskarżony
jednak
podczas
przesłuchania
w
postępowaniu
przygotawczym
oraz przed
Sądem
ujawnił
jedną
sytuacją w
której
przyznał,
że
stosował
przemoc
fizyczną
wobec
małoletniego
pokrzywdzonego
P. Kluby.
Jednak z
zeznań
świadka
małoletniego
M. M.
wynika, że
„dużo
było
sytuacji w
których K.
dokuczał
P.”;
„Czasem
deptał mu
po butach,
podstawiał
haki”;
„Widziałem
jak lekko

go dusił”;
„K. dusił
P.”.
Powszechność
sytuacji
świadczących
o
znęcaniu
potwierdzają
także
pozostali
wychowankowie
Rodzinnego
Domu
Dziecka w
R. – A.
K. (1)
mówiąc
„On się
zachowuje
agresywnie
do
każdego,
ale
najbardziej
do K.
i P.”,
małoletni
K. W.
mówiąc
„ On
jeszcze P.
bije też po
plecach,
po głowie,
żeby mu
dokuczyć”;
„K. dusił
P.”.
Małoletni
A. Ż.
wskazał,
że jeżeli
nie będzie
wykonywał
jego
poleceń
„go udusi,
groził mu
i on się

go bał
(...) P. mi
powiedział,
że się go
boi i robił
to co mu
kazał”.
Ponadto
małoletni
pokrzywdzony
podał, że
był przez
oskarżonego
duszony,
uciekał
przed nim
do
drugiego
pokoju.
Cytując
„wcześniej
się do
mnie źle
odnosił,
przeklinał
do mnie,
wyzywał
mnie,
tylko do
mnie tak
się
zachowywał”.
Sąd
zeznania
świadków
wskazanych
powyżej
ocenił
jako
polegające
na
prawdzie
z uwagi
na co
wyjaśnienia
oskarżonego
należało
co do
zasady
ocenić

jako wiarygodne co to przyznania się do zarzucanego mu czynu oraz co do tej jednej sytuacji, którą w swoich wyjaśnieniach przedstawił. Nie mniej jednak wyjaśnienia te są niepełne i nie przedstawiają skali popełnionego przestępstwa.

W odniesieniu do czynu opisanego w pkt II aktu oskarżenia należy wskazać, że Sąd odmówił wiarygodności tym wyjaśnieniom w całości. Wyjaśnienia te polegały jedynie na zaprzeczeniu popełnienia zarzucanego przestępstwa i odmowy składania

wyjaśnień.
Nie mniej
jednak z
zeznań
pozostałych
wychowanków
wskazanych
powyżej
oraz
wychowanki
A. K. (2),
świadka
D. C.
oraz w
szczególności
zeznań
pokrzywdzonego
i jego
opiekuna
prawnego
Z. P.
wynika, że
doszło do
doprowadzenia
małoletniego
pokrzywdzonego
do
poddania
się innej
czynności
seksualnej
poprzez
dotykanie
części
intymnych.
Małoletni
pokrzywdzony
zeznał
„Były
sytuacje,
że kazał
się
dotykać.
Było to
dwa razy.
(...) On
kazał mi
jego
dotykać
ręką. (...)

On mi
jeszcze
kazał
„walić
konia” (...)
Pokazywał
co mam
robić”.
Zeznania
pokrzywdzonego
Sąd ocenił
jako
wiarygodne
pomimo
deficytów
intelektualnych
wynikających
z
niepełnosprawności
posiłkując
się opinią
biegłej
psycholog
M. G..
Gdy
pokrzywdzony
przyznał
przed
swoim
opiekunem,
że jest
ofiara
przemocy
seksualnej
o sytuacji
dowiedzieli
się
pozostali
wychowankowie,
kierownik
i
pracownik
(...) oraz
Prokuratura.
Reszta
świadców
znała
sytuację z
opowieści
opiekuna

		małoletniego lub samego pokrzywdzonego.		
Zeznania pokrzywdzonego P. K. (2)	<p>Sąd ocenił zeznania małoletniego pokrzywdzonego jako polegające na prawdzie w całości.</p> <p>Sąd z ostrożnością podszedł do oceny zeznań pokrzywdzonego zważając na fakt iż jest osobą z niepełnosprawnością umysłową w stopniu umiarkowanym.</p> <p>Podczas jego przesłuchania obecna była biegła psycholog, która wydała opinie sądowo – psychologiczną.</p> <p>W tym miejscu należy wskazać, że opinia została wydana omyłkowo</p>			

na imię
(...) K.
w sytuacji
gdy
małoletni
pokrzywdzony
ma na
imię P..
Zdaniem
Sądu
jednak
taka
omyłka
pisarska
nie ma
znaczenia
dla
merytorycznych
wniosków
wysnutych
przez
biegłą,
które nie
budziły
zastrzeżeń
Sądu.

Biegła
wskazała,
że
małoletni
„posiada
adekwatną
do
możliwości
intelektualnych
zdolność
postrzegania
zdarzeń.
Potrafił
relacjonować
i
odtworzyć
zdarzenia
i
okoliczności
tych
zdarzeń
(...) w
ograniczonym

zakresie.
Nie
prezentował
skłonności
do
kłamstwa
i
fantazjowania.

Zdaniem
Sądu
pomimo
niepełnosprawności
nie można
w sposób
kategoryczny
odmówić
wiarygodności
zeznaniom
pokrzywdzonego
w zakresie
obu
czynów.

Przestępstwo
określone
w art. 207
§ 1 k.k.
oraz tym
bardziej z
art. 197 §
2 k.k. są
przestępstwami,
które z
reguły
dzieją się
w
okolicznościach
pozbawionych
jakichkolwiek
osób
trzecich,
dlatego z
reguły
jedynymi
osobami,
które
znają
dokładne
okoliczności
zdarzenie

są ofiara
i sprawca.
Co więcej
małoletni
pokrzywdzony
poinformował
o
zdarzeniu
swojego
opiekuna
a jego
ojciec
podczas
spotkań z
nim
zauważył,
że syn
„skarżył
się syn
od 2 lat”
i nawet
prosił
ojca, żeby
go zabrał.
Chłopiec
konsekwentnie
powtarzał
te
okoliczności
w
rozmowach
z
opiekunem,
wychowankami
Rodzinnego
Domu
Dziecka w
R. (K. W.
(k. 20); A.
Ż. (k. 21)
oraz przed
Sądem.

Zdaniem
Sądu
małoletni
nie miał
także
powodu
aby tego

	<p>typu zdarzenia wymyślać, gdyż jest to sytuacja dla niego, z pewnością bardzo krępująca i wręcz niewygodna. Jego zachowanie podczas przesłuchania świadczy także o tym, że opowiadanie o tym zdarzeniu przychodzi mu z trudem i powrót do tych wydarzeń nie należy do najłatwiejszych. Sąd z uwagi na powyższe uznał pokrzywdzonego za wiarygodnego w całości.</p>			
<p>zeznania świadka Z. P.</p>	<p>Zdaniem Sądu zeznania Z. P. w całości polegają na prawdzie.</p>			

Jest on
opiekunem
prawnym
małoletniego
pokrzywdzonego

P. Kluby
oraz w
czasie
popelnienia
czynu był
opiekunem
oskarżonego

J. B. (1).
Prowadzi
Rodzinny
Dom
Dziecka w
R.. Zgłosił
on
możliwość
popelnienia
przestępstwa,
gdyż
małoletni
pokrzywdzony
opowiedział
mu o
tym, że
„J. kazał
mu robić
loda”.

Wskazać
należy, że
podczas
przesłuchania
przed
Sądem Z.
P. nie
pamiętał
dokładnie
okoliczności
zdarzenia,
lecz
potwierdził
on swoje
poprzednie
zeznania
złożone
podczas

	<p>postępowania przygotowawczego. Świadek zeznawał spójnie i logicznie, po przypomnieniu sobie okoliczności zdarzenia poprzez odczytanie mu treści zeznań z postępowania przygotowawczego potwierdził je. Sąd nie doszukał się sprzeczności w jego zeznaniach i w całości ocenił je jako wiarygodne.</p>		
<p>zeznania świadka małoletniego M. M.</p>	<p>Zeznania zasługują na wiarygodność, gdyż znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym i wzajemnie uzupełniają się z nim. Małoletni niejednokrotnie miał być</p>		

świadkiem
jak
oskarżony
„dokuczał”
pokrzywdzonemu.
P. K. (2)
także
zrelacjonował
mu, że był
„molestowany”
przez J. B.
(1). Ocena
powyższego
dowodu
została
dokonana
przez
pryzmat
opinii
wydaje
przez
biegłą
psycholog
z dnia 18
listopada
2022
roku. Z
uwagi na
wnioski
przez nią
przedstawione
w opinii
należy
uznać, że
małoletni
posiada
wystarczającą
zdolność
do
prawidłowego
postrzegania
i
odtworzenia
sytuacji i
zdarzeń.
Nie
występują
u niego
skłonności
do

	wypełniania luk pamięciowych wymyślonymi treściami. Z uwagi na powyższe wnioski oraz fakt, że małoletni zbornie opowiadał na pytania, rozumiał je oraz adekwatnie do swojego wieku udzielał pełnych i logicznych odpowiedzi nie sposób było odmówić mu wiarygodności.			
Zeznania świadka małoletniej A. K. (1)	Zeznania świadka zasługują na wiarygodność, gdyż znajdują potwierdzenie w pozostałym zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym i wzajemnie			

uzupełniają
się z
zeznaniem
pozostałych
wychowanków
oraz
pokrzywdzonego
a
częściowo
także z
wyjaśnieniami
oskarżonego
co do
czynu I.
Była
świadkiem
gdy
wchodząc
kiedyś do
pokoju
zauważyła
jak J.
B. (1)
podciąga
spodnie.
Nie
wskazała
jednak
aby
pokrzywdzony
był
wówczas
w pobliżu
oskarżonego
i aby
sytuacja
ta była
w jakiś
sposób
dwuznaczna.
Nie mniej
jednak
wskazała,
że tego
dnia J. B.
(1) został
odizolowany
od P.
Kluby
(został

zobowiązany
przez
opiekuna
aby
zmienił
pokój)
więc jest
to
prawdopodobnie
sytuacja o
której
wspominał
podczas
przesłuchania
Pokrzywdzony
oraz ta
po której
przyznał
się, że
został
wykorzystany
seksualnie
przez
innego
podopiecznego
Z. P..
Zeznania
te
uzupełniały
się
wzajemnie
z
zeznaniem
pokrzywdzonego
oraz
zeznaniem
świadka
Z. P..
Sąd ocenił
je poprzez
pryzmat
opinii
wydaje
przez
biegłą
psycholog
z dnia 18
listopada
2022
roku. Z

	<p>uwagi na wnioski przez nią przedstawione w opinii należy uznać, że małoletni posiada prawidłową zdolność postrzegania i odtwarzania zdarzeń. Biegła nadto wskazała, że w jej wypowiedziach, zachowaniu oraz sposobie składania wypowiedzi nie wystąpiły symptomy zmyśleń i konfabulacji. Sąd dał wiarę zeznania świadka w całości.</p>			
<p>Zeznania świadka małoletniego K. W.</p>	<p>Świadek jest jednym z (...) Rodzinnego Domu Dziecka w R.. Niejednokrotnie był świadkiem znęcania się</p>			

oskarżonego
nad
pokrzywdzonym.
Podał
„dokucza
prawie
każdemu.
On jeszcze
P. bije
też po
plecach,
po głowie,
żeby mu
dokuczyć”.
Co do
okoliczności
czynu II
nie
widział
żadnej ze
wskazanych
sytuacji
lecz
zrelacjonowana
mu ona
została
przez
pokrzywdzonego.
Sąd ocenił
je poprzez
pryzmat
opinii
wydaje
przez
biegłą
psycholog
z dnia 18
listopada
2022
roku. Z
uwagi na
wnioski
przez nią
przedstawione
w opinii
należy
uznać, że
małoletnia
posiada
prawidłową

	<p>zdolność postrzegania i odtwarzania zdarzeń. Potrafi zdarzenia odtworzyć poprawnie, nie konfabuluje, nie fantazjuje. Sąd dał wiarę zeznania świadka w całości.</p>			
<p>Zeznania świadka małoletniego A. Ż.</p>	<p>Co do czynu I małoletni wskazał „czasami K. jest agresywny i wyzywa dzieci młodsze, drażni się z nimi. To się dzieje przy różnych sytuacjach. Myślę, że ta sytuacja nie była jednorazowa. Małoletni świadek znał okoliczności czynu określonego w pkt II jedynie z relacji</p>			

pokrzywdzonego.
Był jednak
naocznym
świadkiem
masturbacji
oskarżonego
o czym
poinformował
opiekuna.
Oceniając
jego
zeznania
przez
pryzmat
opinii
psycholog
z dnia 18
listopada
2022
roku, a
w niej
wniosków,
że posiada
ona
wystarczającą
zdolność
do
prawidłowego
spostreżania
i
odtworzenia
sytuacji i
zdarzeń,
należy
uznać je w
całości za
wiarygodne.
Zeznawał
on w
sposób
spontaniczny,
odpowiadał
logicznie,
spójnie na
pytania.
Zeznania
znajdują
potwierdzenie
w
zeznaniach

	pozostałych wychowanków oraz pokrzywdzonego.			
Zeznania świadka D. C.	<p>Świadek pełni funkcje pomocową w Rodzinnym Domu Dziecka w R..</p> <p>Świadek wskazała, że oskarżony jest osobą agresywną i wulgarną wobec dzieci. Zdarzało się także, że był agresywny i wulgarny także do niej.</p> <p>Świadek spontanicznie relacjonowała zdarzenia jakie miały miejsce w (...) Dziecka.</p> <p>Należy jednak w tym miejscu wskazać, że świadek podczas przesłuchania w</p>			

postępowaniu
przygotowawczym
wskazała,
że to jej
małoletni
P. K. (2)
powiedział,
że był
zmuszany
do
„robienia
loda”
przez
oskarżonego.
W treści
jednak
zeznań
złożonych
przed
Sądem
podała, że
dowiedziała
się ona
o tym od
A. K. (1)
i dopiero
wówczas
rozmawiała
o tej
sytuacji z
pokrzywdzonym
a on ją
potwierdził.
Sprzeczność
ta nie ma
jednak
wpływu
na
okoliczności
zdarzenia
określone
w pkt
II aktu
oskarżenia,
ma ona
związek z
tym w jaki
sposób
dowiedziała
się ona o

	<p>molestowania a nie o samym jego fakcie. Zdaniem Sądu okoliczność ta nie odbiera świadkowi wiarygodności z uwagi na to, że nie ma wpływu na okoliczności zdarzeń, których dotyczy niniejsze postępowanie. Sąd ocenił jej zeznania na wiarygodne w całości.</p>		
<p>Zeznania świadka M. K.</p>	<p>Sąd ocenił zeznania świadka jako wiarygodne w całości.</p> <p>Świadek jest ojcem biologicznym małoletniego pokrzywdzonego, który utrzymuje z małoletnim kontakt. Nie był on naocznym</p>		

świadkiem
zdarzeń
dot. czynu
z pkt I czy
II, lecz co
do czynu I
syn
niejednokrotnie
mu się
skarżył, że
jest ofiarą
przemocy
ze strony
J. B. (1).
Świadek
wskazał,
że jego
syn
czasem
konfabuluje,
na co
wskazywała
też D. C.,
nie mniej
jednak
zdaniem
Sądu
kłamstwa
małoletniego
dotyczyły
błahych
rzeczy jak
wskazała
świadek
D. C.
np. tego,
że się
wykąpał a
w
rzeczywistości
tego nie
zrobił. Z
opinii
biegłej
psycholog
wynika, że
nie
prezentował
on
skłonności

	<p>do kłamstwa i fantazjowania. Z uwagi na to Sąd uznał, że M. K. jest świadkiem wiarygodnym w całości a ewentualne konfabulacje małoletniego dotyczą jedynie błahostek i rzeczy niezwiązanych z przedmiotem postępowania.</p>			
<p>Zeznania świadka S. P.</p>	<p>Świadek jest koordynatorem rodzin zastępczych. Posiadała ona wiedzę na temat zdarzenia z pkt II jedynie z informacji uzyskanych od Z. P. i D. C.. Na temat przestępstwa określonego w pkt I nie posiadała wiedzy. Jej zeznania</p>			

	Sąd ocenił jako polegające na prawdzie lecz z perspektywy procesowej nie miały one większego znaczenia.			
Zeznania świadka I. R.	Świadek jest kierownikiem (...) Centrum Pomocy w Rodzinie. Posiadała ona wiedzę na temat zdarzenia z pkt II jedynie z informacji uzyskanych od Z. P. i D. C.. Na temat przestępstwa określonego w pkt I nie posiadała wiedzy. Jej zeznania Sąd ocenił jako polegające na prawdzie lecz z perspektywy procesowej nie miały			

	one większego znaczenia.				
dowody z dokumentów wymienione w pkt 1 dot. czynu II	Brak dowodów przeciwnych poddających pod wątpliwość opisane powyżej dowody z dokumentów. Dowody nie kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.				
	Opinie sądowno-psychologiczne – dot. małoletnich świadków A. K. (1), K. W., A. Ż., M. M. oraz pokrzywdzonego P. Kluby	Zdaniem Sądu opinie biegłej są klarowne, pełne i wyciągnięte z ich treści zostały prawidłowo opisane. Co więcej treść opinii oraz ocena w niej zachowań małoletnich korespondowały z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie. Biegła			

wskazywała
na
zdolność
postrzegania
małoletnich
oraz ich
ewentualne
skłonności
do
konfabulacji,
jednoznacznie
wykluczając
aby w
niniejszych
przypadkach
miało one
miejsce.
Jak
wskazano
jednak
powyżej
opinia
została
wydana
omyłkowo
na imię
(...) K.
w sytuacji
gdy
małoletni
pokrzywdzony
ma na
imię P..
Zdaniem
Sądu
jednak
taka
omyłka
pisarska
nie ma
znaczenia
dla
merytorycznych
wniosków
wysnutych
przez
biegłą,
które nie
budziły

		zastrzeżeń Sądu.			
I, II	karta karna pkt 23	Brak dowodów przeciwnych poddających pod wątpliwość opisany dowód z dokumentu. Dowód nie kwestionowany przez żadną ze stron postępowania.			
	Opinia sądowo seksuologiczna dotycząca oskarżonego J. B. (1)	Zdaniem Sądu opinia została przeprowadzona w sposób skrupulatny, nie zawiera w sobie sprzeczności, jest jasne, pełna i logiczna. Biegły ocenił, że u badanego J. B. (1) nie rozpoznał zaburzeń preferencji seksualnych. Wskazał jednak, że jeżeli opisane w			

		<p>zarzucie czynu, stanowią prawdę to czyny takie nazywane są szerokokorozumianymi czynami pedofilnymi.</p> <p>Brak dowodów przeciwnych poddających pod wątpliwość opisany dowód z dokumentu. Dowód nie kwestionowany przez żadną ze stron postępowania.</p>			
I, II	Opinia psychiatryczna dot. oskarżonego J. B. (1)	<p>Zdaniem Sądu opinia została przeprowadzona w sposób skrupulatny, nie zawiera w sobie sprzeczności, jest jasne, pełna i logiczna.</p> <p>Biegli wskazali, że J. B. (1) nie jest osobą upośledzoną</p>			

		<p>umysłowo ani chorą psychicznie, nadto nie jest uzależniony. Rozpoznano u niego cechy osobowości rozwijającej się nieprawidłowo - które jednak nie mają wpływu na zdolność rozumienia znaczenia zarzucanego mu czynu oraz pokierowania swoim zachowaniem. Ponadto brak dowodów przeciwnych poddających pod wątpliwość opisany dowód z dokumentu. Dowód nie kwestionowany przez żadną ze stron postępowania.</p>		
<p>2.2. Dowody niewwzględnione przy</p>				

ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)						
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięzłe o powodach nieuwzględnienia dowodu				
	II	Wyjaśnienia oskarżonego J. B. (1)	W odniesieniu do czyni opisanego w pkt II aktu oskarżenia należy wskazać, że Sąd odmówił wiarygodności tym wyjaśnieniom w całości. Wyjaśnienia te polegały jedynie na zaprzeczeniu popełnienia zarzucanego przestępstwa i odmowy składania wyjaśnień. Nie mniej jednak z zeznań pozostałych			

wychowanków
wskazanych
powyżej ,
oraz
wychowanki
A. K. (1),
świadka
D. C.
oraz w
szczególności
zeznań
pokrzywdzonego
i jego
opiekuna
prawnego
Z. P.
wynika, że
doszło do
doprowadzenia
małoletniego
pokrzywdzonego
do
poddania
się innej
czynności
seksualnej
poprzez
dotykane
jego części
intymnych
ciała.
Małoletni
pokrzywdzony
zeznał
„Były
sytuacje,
że kazał
się
dotykać.
Było to
dwa razy.
(...) On
kazał mi
jego
dotykać
ręką. (...)
On mi
jeszcze
kazał
„walić

konia” (...)
Pokazywał
co mam
robić”.
Zeznania
pokrzywdzonego
Sąd ocenił
jako
wiarygodne
pomimo
deficytów
intelektualnych
wynikających
z
niepełnosprawności
posiłkując
się opinią
biegłej
psycholog
M. G..
Gdy
pokrzywdzony
przyznał
przed
swoim
opiekunem,
że jest
ofiara
przemocy
seksualnej
o sytuacji
dowiedzieli
się
pozostali
wychowankowie,
kierownik
i
pracownik
(...) oraz
Prokuratura.
Reszta
świadców
znała
sytuację z
opowieści
opiekuna
małoletniego
lub

			samego pokrzywdzonego.			
I, II		Zeznania świadka P. R.	Świadek został oceniony przez Sąd jako niewiarygodny w całości. W pierwszej kolejności należy wskazać, że jest on wujem oskarżonego co już samo w sobie stawia pod rozwagę jego wiarygodność. Ponadto świadek miał z oskarżonym kontakt głównie telefoniczny. Świadek wskazał, że „zeznały to co wujek kazał”. Pozostaje to w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym w szczególności			

z treścią
zeznań
wychowanków
oraz
opinii
psychologicznych
z których
wynika, że
biegła nie
zauważyła
aby na
treść ich
zeznań
ktokolwiek
miał
wpływ.
Niewiarygodne
jest także
twierdzenie
świadka,
że Pan Z.
P.
powiedział,
że
oskarżony
jest
„greczny,
pracowity
i nie
rozrabia”.
To
pozostaje
w
sprzeczności
także z
dowodami
wskazanymi
powyżej.
Reszta
zeznań co
do
okoliczności
wyprowadzki
oskarżonego
z (...)
Dziecka
nie mają
znaczenia
dla
rozstrzygnięcia

			niniejszej sprawy.		
	I, II	Zeznania świadka K. K. (3)	Świadek jest babcią ojczystą małoletniego pokrzywdzonego. Sporadycznie odwiedzała wnuka w (...) Dziecka. Jest skonfliktowana ze swoim synem a ojcem pokrzywdzonego. Sąd ocenił jej zeznania jako w całości niewiarygodne ewentualnie jako takie, które nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia. Twierdzenia świadka, że wnuk mówił jej o sytuacjach które nie miały miejsca są zdaniem sądu gołosłowne, świadek bowiem nie precyzuje		

			okoliczności oraz nie mówi czego wymyślanie miałoby dotyczyć. Co więcej jako pozostająca w co najmniej obojętnych relacjach z ojcem pokrzywdzonego zdaniem Sądu nie jest świadkiem wiarygodnym.		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU					
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony			
	3.1.Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		J. B. (1)		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej					

W ocenie Sądu nie może budzić wątpliwości, kwalifikacja prawna żadnego z czynów zarzucanych oskarżonemu

J. B. (1).
Zgodnie z treścią art. 207 § 1a k.k. kto znęca się fizycznie lub psychicznie nad osobą nieporadną ze względu na jej wiek, stan psychiczny lub fizyczny podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do 8 lat.

Z okoliczności przytoczonych powyżej wynika, że w bliżej nieustalonym okresie od nie wcześniej niż od 22.02.2022

r. do
października
2022 r., w
R., w (...)
znęcał się
fizycznie i
psychicznie
nad
nieporadnym
ze
względu
na wiek i
upośledzenie
umysłowe
współwychowankiem
P. K. (2),
w ten
sposób,
naruszał
nietykalność
cielesną,
dusił,
wyzywał,
groził
pobicciem;

Taka
kwalifikacja
prawna
nie
budziła
wątpliwości
Sądu, ani
żadnej ze
stron
postępowania.

Co do
czynu II z
art. 197 § 2
k.k. jeżeli
sprawca,
w sposób
określony
w § 1,
doprowadza
inną
osobę do
poddania
się innej

czynności seksualnej albo wykonania takiej czynności, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Zdaniem Sądu dowody przedstawione powyżej w szczególności zeznania pokrzywdzonego oraz opinia psychologiczna na jego temat oraz zeznania innych wychowanków domu Dziecka jednoznacznie wskazują na prawidłowość kwalifikacji prawnej czynu. Z uwagi więc na fakt, że w okresie od września do października 2022 r. w R., w (...), wykorzystując

<p>obawę wywołaną stosowaniem przemocy a dodatkowo grożąc pobicie oraz używając przemocy chwytnie i przytrzymywanie doprowadził 16- letniego współwychowanka P. K. (2) do poddania się innym czynnościom seksualnym, polegającym na dotykaniu części intymnych. Sąd nie miał wątpliwości co do kwalifikacji prawnej obu czynów.</p>						
	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania</p>					

	niezgodna z zarzutem					
Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej						
	3-3. Warunkowe umorzenie postępowania					
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania						
	3-4. Umorzenie postępowania					
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania						
	3-5. Uniewinnienie					

Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia							
4. KARY, ŚRODKI KARNE, PRZEPADEK, ŚRODKI KOMPENSACYJNE I ŚRODKI ZWIĄZANE Z PODDANIEM SPRAWCY PRÓBIE							
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyrok	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności				
J. B. (1)	I	I	Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu J. B. (1) na podstawie art. 207 § 1a kk. kary 10 miesięcy pozbawienia wolności – w dolnej granicy				

			<p>zagrożenia ustawowego</p> <p>- jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu – przy czym spełni w stosunku do oskarżonego rolę wychowawczą i zapobiegawczą, czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej zważając na jego uprzednią niekaralność.</p>		
II.	II	<p>Sąd uznał, że wymierzenie oskarżonemu J. B. (1) na podstawie art. 197 § 2 kk. kary 10 miesięcy pozbawienia wolności – w dolnej granicy zagrożenia ustawowego</p> <p>- jest adekwatna do stopnia</p>			

		społecznej szkodliwości popelnionego przez niego czynu – przy czym spełni w stosunku do oskarżonego rolę wychowawczą i zapobiegawczą, czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej zważając na jego uprzednią niekaralność.			
	III	I, II	Na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk. i art. 86 § 1 i w k.k. Sąd uznał , że wymierzenie kary łącznej w wysokości 1 roku i 2 miesiące pozbawienia wolności, jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popelnionych przez J. B. (1) czynów –		

			przy czym spełni w stosunku do tej oskarżonego rolę wychowawczą i zapobiegawczą, czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej		
	IV	II	Obligatoryjne było w niniejszej sprawie (na podstawie art. 41§ a kk.) orzeczenie wobec oskarżonego zakazu zajmowania wszelkich stanowisk, wykonywania wszelkich zawodów związanych z wychowaniem, edukacją, leczeniem małoletnich, opieką nad nimi dożywotnio.		
	V	II	Zgodnie z treścią art. 41 a § 2 i § 4 k.k. i art. 43 § 1 pkt 2 k.k.		

			z uwagi na charakter przestępstwa – przeciwko wolności seksualnej oraz wiek pokrzywdzonego i jego niepełnosprawność umyslową uzasadnione było orzeczenie środka karnego w postaci zakazu kontaktowania się i zbliżania na odległość nie mniejsza niż 100 m do pokrzywdzonego P. Kluby na okres 5 lat.			
5. INNE ROZSTRZYGNIECIA ZAWARTE W WYROKU						
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności			

6. INNE ZAGADNIENIA			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
-			
7. KOSZTY PROCESU			
Punkt	Przytoczyć okoliczności		

rozstrzygnięcia z wyroku				
VI	Rozstrzygnięcie znajduje uzasadnienie w treści przepisu ustawy karne art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.			
VI	Oskarżony J. B. (1) w chwili obecnej pracuje za granicą jako monter okien, zarabia 1459 euro miesięcznie, jest kawalerem i nie posiada nikogo na utrzymaniu. Sąd nie znalazł podstaw aby nie zasądzać od oskarżonego			

	kosztów sądowych.			
8. PODPIS				